

Lyndon H. LaRouche, jr.:

Slut med krig, eller slut med mennesket?

– drejer det sig om en uge, eller så?

18. februar

(Snyd ikke dig selv for at læse den nu 91-årige amerikanske statsmand, videnskabsmand, økonom, filosof, polyhistor og, frem for alt, en menneskehedens tjener *par excellence*, Lyndon LaRouches intelligente, men også dybt følelsesfulde udredning af den umiddelbare fare for selvudslettelse gennem atomkrig, som nu konfronterer menneskeheden, med mindre vi omgående sadler om og satser på et totalt paradigmeskift for dels at redde os selv fra denne tåbelighed, og dels for at påbegynde den konstruktive genrejsning af intet mindre end hele planeten frem mod en skøn fremtid, som er inden for rækkevidde for alle, hvis blot den politiske vilje til at sætte det i værk er til stede. Denne 'politiske vilje' påhviler det dig og mig at sørge for er til stede! Glem søndagsrundstykket, reflekter, og ring så til os og meld dig til arbejdet sammen med os for at sikre, at det sker! 35 43 00 33 – 35 43 00 17 – Vi er ved telefonen fra mandag morgen kl. 9.00. (SI-red.))

Hvis Det britiske Imperium, sammen med Obamaregeringen, ikke bringes under »opsyn af voksne« inden for så kort tid som en uge eller så, vil det overvejende sandsynlige, hvis ikke absolut visse fremtidsperspektiv sandsynligvis være udslettelsen af den menneskelige art, sandsynligvis så tidligt, som ikke senere end begyndelsen af marts måned dette år.

☒ *I dette tilfælde er det praktiske spørgsmål ikke blot casus belli som sådan; det umiddelbare spørgsmål er: den umiddelbare*

kilde til denne trussel om generel bankerot af Det britiske Imperium og dets Wall Street-vedhæng. Overgangen fra »bail-out« (statslig bankredning) til de umiddelbart fatale virkninger af »bail-in« (konfiskering af bankindeståender) er den faktiske rod til tidspunktet for denne krise.

Dette har bragt planetens transatlantiske område, som er domineret af Det britiske Imperium, frem til den praktisk talt visse udslettelse af sit eget system, med mindre den eurasiske del af denne planet vil »bukke under« for udplyndring, nærmest som et lig – altså, med mindre London-Wall Street-rovdyrene får mulighed for at udplyndre »ressourcer udefra«. Det vil sige: den eurasiske verden. Om det er det ene eller det andet: så er tiden ved at løbe ud for Det britiske Imperium, og derfor ligeledes også for dets marionet, Barack Obama.

Den snarlige impeachment (fremstilling for en rigsret, -red.) af Barack Obama kunne standse driften mod krig; intet mindre end en sådan fjernelse ville være tilstrækkelig. Verden som helhed sidder i øjeblikket i en virkelig Zeus-Prometheus-konflikt: en tilstand, der kan sammenlignes, i sine karaktertræk, med Det romerske Imperiums Fald, og med en lignende skæbne, som nu truer endnu en Zeus-tåbelighed: Det romerske Imperium, som nu er den udtrykte model for nutidens praktisk talt globale Britiske Imperium. Uanset hvad, så er Wall Street – velfortjent – dømt til undergang!

Lad os derfor tale om forholdsregler til forebyggelse. Det er vores egen sidste chance – og den er meget, meget hastigt på vej! De britiske penge og Wall Street-pengene er nu lavet af papmaché, og de vil brænde godt, og langt omkring, hvis penge får sin nuværende vilje.

Dette er muligvis din bedste og sidste chance for at forså principperne for økonomi og anden forudsigelsesvirksomhed. Uanset hvad, så er den onde Zeus, endelig, snart død. Til syvende og sidst har penge aldrig haft nogen iboende værdi.

Jeg taler ikke om profit, men om fornuft

Den klare hensigt med formålet med menneskehedens eksistens på Jorden er eksistensen og udviklingen af den menneskelige art til en grad af,

hvad man i øjeblikket må betragte som en højere fornuftstilstands implicitte mål. Intet mindre kan gøre det! Sammenlignet med princippet om livet som sådan overgår menneskeligt liv alle beviser, som vi i øjeblikket er i stand til at kende. Alt andet er blot håbløse, eller det, der er værre, tåbers forfængelighed!

Skaberen har givet os et bestemt tegn på Hans glæde ved vor eksistens; det ville være bedst at forfølge denne underforståede advarsel. Det er, hvad vi, indtil nu, har modtaget. Tiden er ved at løbe ud.

Det menneskelige livs iboende karakter er den menneskelige arts bemærkelsesværdige præstationer, i kontrast til alle andre arter, som vi i øjeblikket kender til. Denne præstation kan identificeres, mht. den kendte, fysiske videnskab, som det, vi korrekt identificerer som det menneskelige individs viljemæssige, skabende evner: evner, som intet andet levende væsen (som vi hidtil har kendt til) nogen sinde har præsteret. I denne henseende bør vi erkendes som en enestående kraft inden for de nuværende kendte dele af vort univers.

Vi kunne, (pga. vor nuværende uvidenhed) kalde det den evolutionære magi af »kemi« (som en proces, ikke blot en ting). Kald det »*det noetiske princip*«, som er specifikt for menneskeligt liv (*for så vidt det i øjeblikket er os bekendt*). Det er dette noetiske princip i det menneskelige individ (*for så vidt det er os bekendt*), som udgør princippet om kendt liv generelt, men som mest tydeligt findes specifikt i den noetiske evne, som er specifik for menneskeligt liv: i den relativt højeste betydning af spørgsmålet.

Det praktiske spørgsmål bliver derfor konflikten mellem det, der korrekt anses for at være legenden om Zeus' sataniske princip, stillet op imod det menneskelige princip: det sidstnævnte princip er det, som har været knyttet til legenden om Prometheus' kvaliteter.

Den mest specifikke kvalitet, som skiller det menneskelige sind ud fra sindet hos dyr af enhver art, skal imidlertid findes i kvaliteten af udødelighed, som er specifik i følgende interessante kendsgerning: at betydningen af menneskeligt liv ligger ud over noget som helst dødeligt udtryk for den tildelte mission om kreativitet som sådan. Det

ligger i den menneskelige eksistens' transcendentale kvaliteter, som vi for bekvemmelighedens skyld, her, vil identificere som de praktiske udtryk for klassisk kunst og klassisk videnskab.

Grundlæggende set er sandheden den, at klassisk kunst og videnskab er én og samme idé: idéen om det kreative, (dvs. det noetiske), aspekt af det menneskelige liv *i sig selv*; i praksis kan de ikke adskilles fra hinanden. De mest lidenskabelige udtryk for denne afgørende kendsgerning med hensyn til eksistensen af det menneskelige sind kan med rimelighed identificeres med den doktrin, der knytter sig til Jesus Kristus og hans førende disciple, navnlig den i vid udstrækning, på vejen til Damaskus, inspirerede elev, apostlen Paulus.

Mennesket virkeliggør således sig selv i døden: i det, som han har skabt til denne mystiske missions fremtidige skæbne, som forlænger det menneskelige individs mening med livet, når dette kødelige liv ikke længere er. Denne kendsgerning virkeliggøres i det aspekt, som, i lige grad, er den store, klassiske kunstners og fysiske forskers lidenskab, som hos f.eks. vor moderne tids Filippo Brunelleschi og Nicolaus Cusanus, og hos de store kunstneriske komponister, såsom eleverne af Johann Sebastian Bach, for eksempel. Når nogle af disse var døde, var det, der blev tilbage, det noetiske princip, som de har fremmanet for mange fremtidige generationer.

Zeus' iboende ondskab, og hans elevs, såsom det Romerske og Britiske Imperium, i lige grad, og det nuværende Wall Street-slæng og dets britiske modstykke, er deres efterspørgsel af ødelæggelse af alt, hvad der er afgørende helligt: det menneskelige sinds iboende noetiske princip. Ondskab er de moderne Zeus-tilhængeres udtryk: det er også udtrykket i oldtidens Romerske Imperium og dets genfødsel som det Britiske Monarki, og det britiske redskab, Wall Street, og det forræderi, som det så ofte, og så vidt omkring, har spredt blandt os, for eksempel!

Disse overvejelser, som jeg, foreløbig, blot har defineret her i store træk, berører eksistensen af et bestemt universelt princip: ikke en ting, men et princip (som det underliggende princip for selve livet). Det er disse personer, som »opdager« sådanne beviselige principper på

en original måde, som har gjort sig fortjent til menneskehedens højeste rangorden: gennem opdagelsen af et ægte, universelt fysisk princip. Det er den lidenskab, der er inkorporeret i sådanne principper, som tager del i den faktiske kvalitet af menneskelig udødelighed.

De principper, som jeg har kendt til:

Den menneskelige mekanisme gør det muligt at fremlægge de principper, som jeg her har skitseret, foreløbig, på dette sted. Det er blevet gjort, og kan gøres igen på en passende, indirekte måde. Sådanne kvaliteter, når de erkendes på passende måde, har en mere ironisk implikation: de er ikke genstande som sådan; men, deres virkningsfuldhed kan ikke, på kompetent vis, benægtes. De bør derfor korrekt betegnes som universelle principper, snarere end blotte deduktioner. Disse opdagelser indhyller os med deres krafts virkningsfuldhed: som alle ægte, universelle opdagelser, og ægte, fysiske, videnskabelige principper gør, for eksempel.

Det mest bemærkelsesværdige træk ved disse kvaliteter er, at de, som principper, transcenderer successive generationer af menneskelig erfaring, og gør det med en kraft, hvis blotte vedholdenhed angiver en kvalitet af udødelig kraft i menneskets skæbne.

Jeanne d'Arcs lidenskab

Dette indikerer for os Zeus-stammernes – f.eks. Det romerske Imperiums og dets britiske ekkos – store løgn, som et ondskabens princip, den dag i dag. De kan sammenlignes med de normannere, der stegte Jeanne d'Arc til døde i kølvandet på torturen af hende, udført af de sataniske væsener i evig skændsel, som faktisk kendes som normanniske »kristne« udyr fra præsteskabet, eller, nutidens Wall Street og dets egne, dyriske stammer.

Inklusive dette præsteskab havde de nægtet Jeanne kvindeklæder, og dernæst hånede de hende og beskyldte hende for det, som de alene havde gjort. De dømte hende til døden. De bagte hende ihjel, i et inferno; dernæst stoppede de branden for at se, om hun var død. Da de havde fået vished for, at hun faktisk var død, tændte de atter ilden for at

ødelægge beviset for, at hun havde levet. Wall Streets moderne mænd og kvinder afviger meget lidt fra sådanne grusomheder.

Da nyheden om denne grusomhed mod Jeanne d'Arc havde nået den katolske kirkes råd, gøs forsamlingen af rædsel over denne sataniske forbrydelse, begået af de normanniske interesser, og skyede den franske Konge, som havde forrådt hende, som også kongens søn, Ludvig XI, senere skyede ham, på en passende måde gennem forvaltningen af den magt, der senere blev overgivet ham.

Af denne historiske kilde udsprang den store renæssance, som kunne opvise sådanne genier i den moderne historie og dens videnskab som Filippo Brunelleschi og Kardinal Nicolaus Cusanus: skikkelser, af hvis arbejde fremragende moderne, europæisk videnskab og klassisk kunst siden har været afhængig.

Vi har en mission, især i vore Forenede Stater har vi en storslået mission, som nu er forelagt for os. Vi må spise, eller også dør vi; vi må vælge, som andre før os er blevet forelagt store valg, i fortiden.

I en lignende ånd: gør nu en ende på den forfærdelige fordærvelse, som så mange af os så længe har samtykket i!

Præsident Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov torturerede Wall Street; denne gang må Glass-Steagall fuldføre arbejdet, og, for barmhjertighedens skyld, for hele menneskehedens skyld – nu omgående! Den menneskelige art har en mission i universet; denne mission er det, vi må tjene.

Om Barack Obama

Præsident Barack Obama har begået mange forbrydelser mod vore Forenede Staters Føderale Forfatning. Den forøgede hastighed, hvormed han har føjet antallet af forbrydelser til listen, tvinger vor forfatningsmæssige regerings institutioner til at handle i overensstemmelse hermed.

Hvis han blev fjernet fra embedet på dette grundlag, ville fordelene af en sådan moralsk handling, at fjerne ham fra embedet, sandsynligvis

sætte en stopper for truslen om global, termonuklear holocaust: en holocaust-begivenhed, som ingen sandsynligvis ville overleve ret længe.

Det åbenlyse spørgsmål, som Det britiske Imperium og dets håndlangere i vore egne Forenede Stater fremdrager, er spørgsmålet om krig. En hvilken som helst krig af en sådan art, som den mønstring, der nu finder sted, til en krig mellem de transatlantiske og eurasiske atommagter, ville næsten med sikkerhed betyde den bogstavelige udslettelse af den menneskelige art. Halvanden times kamp for fuld hals ville enten betyde den omgående udslettelse af den menneskelige art, eller også sådanne betingelser for det fortsatte liv på Jorden, at dette ikke kunne opretholdes ret længe. En sådan krig ville udgøre den største forbrydelse, der nogen sinde er begået mod både mennesket og mod Skaberens vilje. Den konklusion, der må drages, turde være åbenlys for alle intelligente og mentalt sunde personer.

Handl i overensstemmelse hermed.

Implikationerne af en termonuklear krig, udkæmpet mellem hhv. de transatlantiske og eurasiske magter, ville udgøre den største forbrydelse, der nogen sinde er begået på Jorden, en forbrydelse, for hvilken der ikke er nogen tilgivelse – i al evighed.

Det bemærkelsesværdige træk ved denne ufred mellem planetens nationer er, at gennemførligheden af krig, som vi har kendt det, nu har opbrugt enhver grund til sin fortsatte eksistens. Mennesket har nået et punkt af videnskabeligt og relateret fremskridt inden for den overskuelige rækkevidde af den nærmest beliggende sektor med planeter i vort Solsystem, i hvilket virkeliggørelsen af menneskets fremtidige magt nu omfatter selve Solens mægtige kræfter, som det kommer til udtryk gennem anvendelsen af helium-3. Vi har nu bogstavelig talt berørt, og snart opnået, den anvendelse af helium-3, som viser et fremtidsbillede af termonuklear fusionsenergi, der kan udføres under kontrol fra Jorden, og som ligger ud over alt hidtil kendt.

Alt imens jeg ikke forudser menneskets kolonisering i den nærmeste fremtid af selv Mars, som er inden for rækkevidde, f.eks.; så kan

mennesket i praksis række ud efter udnyttelsen af ressourcerne i de relevante, nærmere aspekter af vort Solsystem, og de kan udnyttes af mennesket på diverse måder, således, at den menneskelige arts praktiske rækkevidde ikke længere vil være begrænset til selve Jorden. De ressourcer, som kan tilegnes fra relativt nære asteroider, selve Månen og andre lokaliteter, er nu i færd med at blive tilgængelige for os. Jorden er ikke vejs ende for os, men det er blot en relativ enkel begyndelse til en langt større dåd at placere på den menneskelige fremskridts vej. Krig, som vi har kendt den, har nu udlevet sin tidligere betydning. Tiden for bestialiteterne fra menneskets fortid er forbi – enten det, eller også vil vi meget snart have gjort det forbi med vor egen eksistens.

Det er et spørgsmål om lov – sand lov. Den lov, der beror på de specifikke, og unikt noetiske evner, som er specifikke for det menneskelige sind. Den eneste magt, som vi, omsider, må slå ihjel, er selveste Zeus (han, som i øvrigt er mere almindeligt kendt som Satan.)